בית ישראל (רוז'ין) — תרומה

וידבר ה' אל משה לאמר ויקחו לי תרומה פירש"י לי לשמי. תרומה מלשון הפרשה כתרגומו. אומר אני כתיב בראשית ברא אלקים בשביל ישראל שנקראו ראשית ובשביל התורה צימצם כביכול אורו ית' שיהי' ביכולת לקבל ובעולם העשי' הצמצומים רק עד שאינו ניכר האור בהתגלות ואם כי ואתה מחי' את כולם כתיב ולולא חיותו ית' לא הי' שום קיום אך הוא בהסתר וצמצום וזהו ועשו לי מקדש ושכנתי בתוכם. בתוכו לא נאמר אלא בתוכם שצריך לעשות הכנה בתי' מקדש בתוך לבו ואז אהל שכן באדם ושכנתי בתוכם בתוך לבות בנ"י. ויקחו לי תרומה ויש שני פירושים א' הפרשה ואחד מלשון התרוממות היינו בחי' סו"מ וע"ט להיות מקודם בבחי' הפרשה להאמין בהשגחה פרטיות ולסור מרע מכ"ד ואח"כ וע"ט בא לבחי' תרומה התרוממות לזכך מוחו ולבו לה' לבדו בכל מעשיו ואז אין צריך להיות צימצום כ"כ כי כמו שהוא מכין עצמו בלב ומוח בזיכוך לקבל אור הקדושה כן השי"ת משרה בו שכינתו ואינו צריך לצימצום רב כי אני לדודי ודודי לי והענין הוא כי כל נפש מישראל הוא חלק אלקי ממעל כי חלק ה' עמו יעקב חבל נחלתו וע"כ ע"י טהרתם וזכוכם לקבלת אור השי"ת בקל להשרות בהם קדושתו ית' בלי הסתר כ"כ וכן יכולין לומר לי לשמי שתקראו אתם ליקח לי לשמי שיהי' בחי' אני לדודי ודודי לי וזהו שבתורה שבכתב כתיב תרומה ובתרגום הפרשה כי בתורה שכתב בחי' מ"ע כדכתיב ואהבת לרעך כמוך ובתורה שבעל פה איתא בלשון תרגום מה דסני לך לחברך לא תעבד מבתי' ל"ת וזהו ענין הפרשה בחי' ל"ת סו"מ ולזה בא לבתי' התרוממות בחי' ע"ט מ"ע ובאם מקדש מוחו ולבו אז נעשה בחי' משכן אני אומר ויקחו לי תרומה תרומה מלשון ראשית כדכתיב ראשית תכמה יראת ה' ומקודם הכל הוא קבלת עומ"ש ויש חכמה בראש וחכמה בסוף כי כתיב בראשית ברא אלקים בחי' צמצום ויראה ראשית חכמה יראת ה' אבל הצדיק שמזכך מדותיו יכול לעבוד לה' בבחי' כולם בחכמה עשית וגם העולם העשי' הגשמיות להעלות לה'. וזהו מאת כל איש אשר ידבנו לבו שמזכך לבו ועובד בכל המדות לה' תקחו את תרומתי זהו להצדיק אבל אדם שאין עדיין בבחי' זו לבא לחכמה עלאה וזאת התרומה אשר תקחו מאתם זהב וכסף ונחושת הוא צריך לעבוד לה' במצות מעשיות צדקה וכן שאר המצות לעשותם להשם יתברך: